

ruimte voor
het vignet *)

K R I N G B L A D

van de Numismatische Kring Rotterdam
dat ernaar streeft elke 5 jaar eenmaal
te verschijnen

nr 4 - maart 1984

Mededeling:

Deze editie, die oorspronkelijk bij de viering van het vierde lustrum in oktober 1982 zou verschijnen zal nu uitkomen ter gelegenheid van de 200ste bijeenkomst van de Kring

Inhoud:

Beknopte kringverslagen vanaf de 151ste bijeenkomst

Varia:

Introductie tot de Numismatiek in het algemeen maar van ons land in het bijzonder

*) Inmiddels werd toestemming verkregen om dit blad tijdelijk te laten verschijnen versierd met het planetarium dat de lezers niet geheel onbekend is.

- 151 7.10.1978 Faber bracht een boeiend thema, klapte uit een Kamper school;
Hij besprak de Friese sceatta, dat verdiend' een aureool.
Een der vroegste munteenheden aangetroffen in dit land,
monumentjes uit 't verleden, soms bewaard in aard'en zand.
En zijn voordracht was van klasse!
Onze klas was wel wat klein,
't hoeft nu niet bepaald "en masse",
d'opkomst mocht wel groter zijn!
- 152 12.11.1978 Een seance met invitatie aan 't bevriend Klassiek Verbond
aldus luidt de convocatie die men aan de leden zond.
Vrouwe Schulman, Hoogsthaarzelve
bracht ons haar vereerd bezoek.
Nereiden, slanke elven, gaat er bij ons in als koek!
't Werd een voordracht zo wij lazen
van de vrouw'lijke figuur
op de munt en op de vazen, maar dan zonder avontuur!
Wel een vrouwelijk gegeven met de vrouw als onderwerp
vrouwen zo ze vroeger leefden,
soms ontkleed of slechts een sjerp!
't Was de spreekster om het even
en brak ook geen enk'le lans
voor het feministisch streven, wel ontsprong zij aan de dans
van de Faunen en de Saters op de Vazen en de Staters!
- 153 9. 1.1979 't Jaarverslag of "levenswandel", wat alzo ter tafel kwam.
Aan de publicatie-handel zat geen droge boterham!
Tweemaal duizend "nikkelingen gingen daardoor in de mist!
onvermoede ontwikkelingen, ergens had men zich vergist.
Neen! zo'n handel is maar "lebbe"
van een veiling moet je 't hebben,
hieraan werd met spoed begonnen
'n goed begin is half gewonnen!
- 154 6. 2.1979 De muntslag van de Engelsen in 't Oosterse Bengalen,
een voordracht uit een hele reeks van Lingense verhalen.
Van Maharadja's, Gouverneurs, opstandige gebieden,
heroveringen, saboteurs en onbetrouw'b're lieden.
Heer Lingen en zijn clan, incluis z'n oriëntaalse vrinden,
voelt zich op dit gebied best thuis
en weet zijn draai te vinden.
Hij weet waar het geschreven staat
en heeft zijn boek der boeken!
Dat wat hem zo ter harte gaat moet hij bij Pridmore zoeken!

- 155 6. 3.1979 Heer Ingenieur F.A. Nelemans vergastte ons te spreken.
De Heraldiek, een deel althans, puntgaaf en geen gebreken
was zijn Heraldiese Servies, maar 't schaalte iets te klein.
De Numismaat is niet zo kies, 't kon best wat groter zijn.
Wie zich de penning-symboliek naar meer wil laten smaken,
moet eigenlijk van d'heraldiek een neven-hobby maken.
Met meer respect gaan dan d'honneurs
en dat kan toch wel lijden
naar de ontwerpers en graveurs,
die ons de dis bereidden.
- 156 3. 4.1979 Ja, uitgerekend van de Munt, de enige die mag werken
kwam ons Heer Smit, het zij vergund, onz'achterdocht versterken.
Ontsluierde zelf meestersknecht, wat ik niet had verwacht,
de inborst, als de beul zo slecht, van een gehaaid geslacht.
Een muntmeester-familieklik, hoe kon het ooit bestaan?
Ten tijde van de Republiek was 't wel een mooie baan.
Heer Smit bracht wat gezelligheid, men kon niet beter wensen,
want toen en nu, ja elke tijd kent uitgekookte mensen.
- 157 8. 5.1979 Heer Rietbroek heeft ons iets verteld, gedegen en bescheiden
van 't porceleinen thee-huis-geld, zo kleurrijk en verscheiden.
Tikt men zo'n token op de kop,
dan wekt dat een begeerte op
en men begrijpt wel dat ik huiver
van een verslaafde opium-schuiver.
Die tokens, moet u wel verstaan,
zijn uit de opium-kit vandaan!
- 158 5. 6.1979 Er staan vakanties voor de deur, voor het bestuur een makje.
Stel dit bestuur dus niet teleur en doe een duit in 't zakje.
De oogst was echter dun en schraal, zoals men kon verwachten.
Een quiz daarom vond goed onthaal en deed het leed verzachten.
- 159 2.10.1979 Eerst was hieraan voorafgegaan ene tijd van naarstig speuren.
Ons tijd'lijk honk had afgedaan, wij zochten and're deuren.
Een zaal met ruimte en gerief en liefst goed te bereiken,
maar of zo'n zaal geheel belieft zal meestal later blijken.
De Kring had "veine" bij Van Rijn
in 't Centrum aan het Ammanplein.
Een keurploeg van een man of negen,
vond deze zaal zeer wel gelegen.
De Koninklijke Ammanstichting
gaf het fiat en ons verlichting.
't Besluit hiertoe is nooit betreurd
er is sindsdien al veel gebeurd.
In dit geriefelijke huis voelt onze Kring zich zeker thuis.
Eerst kwam Heer Van der Wiel aan 't woord,
in dit nog onvolprezen oord,
z'n eerste klap hiervoor gespaard
was zeker wel een daalder waard!
En wat hij deed kon niet mislukken,
't ging over een der mooiste stukken,
de Prinsendaalder zo vereerd,
dat zeg ik vrij en onverveerd,
niet slechts besproken, ook getoond
en met een warm applaus beloond.

- 160 6.11.1979 Bemolt van Loghum Slaterus, van ons verzoek vernomen,
gaf zijn okee en is aldus naar Rotterdam gekomen.
Hij was al vaker hier te gast, reeds aan de Willemskade.
Nooit was hij ons tot overlast, wij hem, dat valt te raden.
De Prinsen-series eerst vertoond,
met enthousiasme bijgewoond.
Zijn onderhoudende vertelling
gleed als een nieuwbouw van de helling.
En menig geestig element,
lardeert en kleurt zijn spreektalent.
Zijn "Juliana" in 't metaal, sit verbis venia
was ons een loffelijk verhaal: cum laude gratia!
- 161 13.12.1979 Professor Dr Hemelrijk zou met ons wand'len gaan,
naar Allard Pierson's Koninkrijk, 'n museum draagt de naam.
Let wel we waren in de geest in d'Amsterdamse zalen,
want hoe het echt zou zijn geweest valt niet te achterhalen.
Te zamen met 't Klassiek Verbond zijn wij toen uit geweest,
maar waar het Prinsenhof eens stond, zoals men elders leest,
waar later de librije kwam of tijd'lijk is verschenen,
intussen weer de benen nam, voor goed van daar verdwenen.
De vijftiende nog in dit jaar 't museum Van der Poel
een zevental uit onze schaar' bereikte toen het doel.
- 162 8. 1.1980 Een jaarlijkse vergadering annex de jaarverslagen.
Wel wat beroering in de Kring dat deed hem niet versagen.
Belangrijk Veenendaal's besluit als scriba te bedanken,
daarbij ook aan Mevrouw De Loor een lofgalm te verklanken.
Heer Arkesteijn beklom de stoel, dus sedes non vacante,
heel veel ambities en gevoel, weet bovendien van wanten.
Dezelfde avond stond men veil, dat was een groot succes,
de Kring gekoesterd door dit heil ging dus niet op de fles.
- 163 5. 2.1980 Van Gelder daalt behoedzaam neer van zijn verhevenheden,
bij 't KPK een opperheer tot op de dag van heden.
Een Magister Splendissimus Lugduni Batavorum,
een zeer geacht historicus, wel thuis in d' "Ars Nummorum".
Wie heeft er geen bewondering voor hem die met zijn gaven
bereid was om in veler kring weetdórstigheid te laven.
Herdacht werd dat vier eeuwen her de Unie werd gesloten,
de Utrechtse dus niet zo ver van Atrecht, was ontsproten.
Hiermee ging eveneens gepaard de muntslag der Gewesten.
Van Gelder heeft zich niets bespaard, hij gaf ons al het beste.
Geen vraag bleef onbeantwoord, hoe spitsvondig ook gesteld.
De Kring bracht hem een dankwoord, zeer nadrukkelijk vermeld.
Van Gelder zal, zo was't gehoord, het Kabinet verlaten,
daarom nu een toepass'lijk woord bij monde van Ten Cate.
Eerbiedig werd gememoreerd hoe 't destijds is gegaan,
reeds aan de wieg van onze Kring Van Gelder heeft gestaan.

- 164 4. 3.1980 Heer A.T. Puister bleek niet goed, de trits kon niet voltooid.
't Werd wel betreurd, maar heeft geen roet in onze pan gegooïd.
Nee! niets daarvan, dacht Arkesteijn,
men krijgt mij heus zo gauw niet klein.
Hij had meer pijlen op z'n boog,
hield binnensmonds een kort betoog:
"Ik ga de Kring, wat niet voorzien is,
nu iets vertellen van machines!
met hamers die door stoom gedreven
de munten stampen bij het leven".
- 165 1. 4.1980 Dat Klaassen de muntslag van Zeeland aan 't hart gaat,
zal niemand verwondering baren,
want wie onz' annalen zo'n twintig jaar t'rugslaat
moet zeker z'n voetspoor ontwaren,
althans voor zover dit gewest in 't geding is.
Men kan er op aan, dat hij dan op de Kring is.
Vanwaar die adhesie voor dit worstelend land
dat steeds weer ontzwom aan de wurgende hand
van 't belagende water met de teist'rende kracht:
op het Wapen van Zeeland zo zinrijk herdacht!
- 166 12. 5.1980 "De muntvondst van Rijswijk", 't was eerst een gerucht
eerst niet zo belangrijk ten slotte geducht.
De scherven van kruikjes geraakten verstrooid.
Toen bleek achteraf dat er veel was gerooid
door nijvere wroeters, die speurden en aasden,
in grond waarop doorgaans de runderen graasden.
Er was al gesjacheld met wat bieden en loven.
Dit verslag van Jacobi was eerder verschoven.
Het vertrek van Van Gelder dat speelde hem parten
'n belangrijk gebeuren dat ging hem ter harte.
- 167 3. 6.1980 Een variété met halsbrekende stunts,
de Grieken, de Islam en Christ'lijke munten.
De kopjes van graven, daarbij brakteaten.
Wie wist er wel raad mee, waar moest men het laten?
En wat er alsnog in de piste kwam,
een Spaanse met klopp ja daar smulden ze van.
Wat De Wit presenteerde getuigde van smaak
en op duizelingwekkende hoogte gemaakt.
Hij mijdt de dompteurs van de panters en leeuwen
beweegt zich het liefst in de Middeleeuwen.

- 168 7.10.1980 De griep-periode was achter de rug.
Dus zagen wij Puister bij ons weer terug.
De Fries-Steedl'ijke munt, zoals eerder verkond',
en een stromend verhaal welde op uit zijn mond.
Een dertigtal prachtige dia's getoond,
zo werd ons geduld met een parel bekroond.
En de lettering, vaag, haast onleesbaar verkaald,
werd ons steeds in perfectie door Puister vertaald.
- 169 4.11.1980 De vei.. net genoeg voor een goede verstaander,
maar hij die niet meedoet ontvangt dan geen spaander!
- 170 16.12.1980 Van der Dussen moest verkassen, las men in de paperassen.
Kon helaas niet komen spreken, aldus werd er omgekeken
of er uit de voorraadkast iets te presenteren was.
Dat bleek waarlijk niet gering op de Kringvergadering.
Lingen toond'in dia-lijstjes van zijn Coromandel-reisjes.
Voûte en de rijmelaar, munt en penning door elkaar.
Curieus wis en waarachtig, ook een cent van 1980.
Die ging, ach wat kost zo'n ding, ten geschenke aan de Kring.
Voor de Kring een goede dag,
't was geen parel voor de zwijnen,
zal voortaan in elk verslag onder Activa verschijnen.
- 171 6. 1.1981 Neen, hij ging er niet van tussen,
want hij kwam Heer Van der Dussen;
door verhuizing uitgesteld. 't Onderwerp ging over geld!
Dus kwam spreker op de propfen met een voordracht
over "kloppen".
Dit behoeft geen lang verzinnen
en men zei hem: kom maar binnen!
Een schematisch overzicht en gedegen toegelicht.
Kloppen bij de fabricage, soms ook later ondergaan
door verdachte personages, of ook wel ten overstaan
van een Overheids-sinjeur voor een toets of voor een keur.
Naast 't gewone munten-leven blijkt er nog een "klop-bestaan".
Dit kan een verklaring geven hoe een klop-geest kon ontstaan.
- 172 3. 2.1981 Vóór aan dit verslag begonnen,
moet er eerst iets overwonnen,
want men noemt de spreekster Wil!;
dat is iets waar 'k zwaar aan til.
't Lukt maar niet van "wil" te spreken,
't blijft mij op de lippen steken!
Haar verhaal verlucht, en leuk,
kostelijk van Mevrouw De Kreuk
en daarbij, nog wel zo aardig,
maakt zij heel de Kring reisvaardig.
Als 't aan haar lag: voorwaarts mars!
met z'n allen naar de Harz!

- 173 3. 3.1981 Niets voor het St. Lucas Gilde, 'k weet niet eens of die het wilde.
Maar Moneta ten gerieve zijn er talloos primitieven onuitputtelijk qua vorm, materiaal, gewicht en norm. Rietbroek eerder reeds ontmoet toonde bergen van dit goed, een afzonderlijk gebied dat men hier maar zelden ziet.
- 174 7. 4.1981 Heer Bert van Beek kwam ons te laven, hij's geen onbekende en erg bezield, met overgave ons al meer verwende! behulpzaam was aan een Geschrift om 't lustrum te vergulden, maar dat Merkuur in overdrijf maar nauw'lijks wilde dulden; kwam, zo de convocatie luidt, ons 't rekenen onderwijzen. Dat doet in de "computertijd" toch wel wat vragen rijzen, maar 't bleek een speelse bezigheid en redelijk wel te vatten. Wie nu een rekenpenning heeft, bewaart'm in de watten. Zijn publicatie mocht er zijn en vond alom waardering, 't werd een gedegen document en zeer geschikt tot lering.
- 175 12. 5.1981 Dat't boeldag was, werd goed verstaan: de opkomst was compleet, maar wat die avond is gedaan, dat houden we discreet.
- 176 2. 6.1981 De muntvondst aan de Hoogstraat aan de monding van de Schie. Of Quispel meegegraven heeft, vertelt hij liever niet. Heer Bloemendal, de valse en de Dordtse penningkunst, bij Veenendaal denarii nog altijd in de gunst. Ook Arkesteijn besprak vals geld, nu was't een dukaton en Russen-kloppen in het veld, dat was reeds vroeg "bon ton". Bij nader inzien bleek het aanbod toch te vals getint. Wij maken van dit spul geen afgod, blijven recht gezind.
- 177 6.10.1981 "Bescheidenheit ist eine Zier...", maar soms wel hinderlijk want hier moest toch de knoop weer doorgehakt en vlug een thema aangepakt!
De secretaris zit niet graag met schuldbeloften in z'n maag, grijpt zelf omhoog en vangt dan maar een hoogvliegende adelaar!
Dit thema heeft hij, 't mag gezegd, met dia's duidelijk uitgelegd.
't Is beter zo, heeft hij verzucht, dan tien beloften in de lucht en zelf heeft hij hier aangehaakt op waar hij zich zo sterk voor maakt:
'n thematische benadering van wat in een verzameling, wanneer er goed wordt opgelet, een mens aan 't overdenken zet!

- 178 3.11.1981 Was't geen vergissing, 't leek zo dom?
de muntslag van Vianen!
De weg was recht, de weg was krom, de weg die had vier banen!
Men stond er kilometers lang en bumper tegen bumper
en was, gevangen in een tang, een onbeholpen stumper.
Van "manslag" kon wel sprake zijn en heel wel in te denken,
maar niemand zou naar alle schijn aan muntslag waarde
schenken.
Toch moest men door de knieën gaan,
want Pietersen deed ons verstaan, dat in Vianen heel gewis
wel degelijk munt geslagen is.
- 179 1.12.1981 Een sessie in beslotenheid,
wij doen niet aan publiciteit.
Het stond een ogenblik te kijk
en zette zoden aan de dijk!
- 180 5. 1.1982 Heer Soetens beet de spits eraf in't pas begonnen jaar.
Niet dat hij ons z'n "jawoord" gaf, maar maakte het ook waar.
De munt van Kampen op één lijn met Deventer en Zwolle;
dat dit geen peuleschil zou zijn, begrepen we ten volle.
Ons luist'ren moest wel toegespitst al was't maar pro memorie,
voor ons blijft deze IJssel-trits geen thema zonder glorie.
Door and're sprekers reeds belicht, met honorab'le namen,
of zij nu uit het Oversticht of uit Westfalen kwamen.
Niet zonder romantiek gebloemd,
werd elke Hanzestad genoemd.
- 181 2. 2.1982 Heer Lingen in een dubbelrol: eerst met z'n huishoudboekje.
Aan last-posten was 't aardig vol, kreeg toch een open doekje.
Wat al te zwaar lag op de maag, was eer reeds afgeschreven,
zo kon de Kring tot op vandaag in rust en vrede leven.
Vervolgens sprak hij wéér en zie: nu over gouden stukken
van ene Gupta-dynastie, die hem zeer deed verrukken,
Maar onbekend maakt onbemind, zoals men wel eens hoorde.
Van Arkesteijn hem welgezind de loffelijkste woorden!
De kwaliteit was allerfraaist, een aardige inventie
als Loon de term ter ore komt vraagt hij hem in licentie!
Ik stel m'n vrienden soms téléur of weet me niet te geven.
Stond dit verslag dus in mineur, och wil't me dan vergeven.
De dynastie die 'k haast vergat die knoop ik in m'n oren
en Lingen, een proficiat, wil'k toch graag laten horen.
- 182 2. 3.1982 Als men van Arsciden leest en Perzen zijn bedoeld,
wat eertijds Parthen zijn geweest en ook weer overspoeld,
verdiep u maar niet in zo'n vraag en blijf toch bij bezinning,
want versus elke nederlaag staat ook een overwinning.
Och, in 't nabije Oosten viel de ton zo vaak in duigen
en menig diep geschokte ziel kan hiervan nog getuigen.

Het spreekkoor kwam met drie man sterk en vele diaplaatjes, want wie alleen met praatjes werkt vult nog niet alle gaatjes. Van 't KPK kwam Van der Vin en Van der Wiel van hier, Heer Arkesteijn er tussenin, die zorgde voor 't vertier. Zo werd de Kring g'introctrineerd met Oosterse ideeën, hun muntslag van ten naaste bij tweeduizend jaar geleeën.

- 183 8. 4.1982 De sloopjesschelling op het doek en Van der Wiel ervoor. Als spreker even op bezoek, als Voorzitter aldoor. Hij heeft er talloos nagegaan van voren en van acht'ren. De schellingen dus wel verstaan, z'n klant die kon wel wachten. Veel variaties in het veld, de kroonband en het wapen. Dit zeer gezocht historie-geld ligt niet meer voor het rapen. Het heeft heel lang gecirculeerd, verminderde in gratie, ten slotte weggepromoveerd en niet meer in roulatie.
- 184 11. 5.1982 Wie toch bepaalt ten naaste bij wat goed is, fraai of prachtig: verzamelaars - dit slechts terzij - zijn hierin niet eendrachtig. Een handelaar noemt prima staat wat soms te wensen overlaat. De koper, hierbij niet gebaat, taxeert de koop naar eigen maat. Daarom dit pedagogisch uur, waar speels en niet te lang van duur, een goede les was voorbereid, als toets voor ieders vaardigheid, maar 't was ludiek en goed doordacht "in beeld" door Arkesteijn gebracht.
- 185 1. 6.1982 Geen hoog bezoek van buitenaf, want 't was een onderlinge, maar wie hier iets ten beste gaf behoefde niet te dringen. De inbreng is doorgaans beperkt tot enk'le trouwe leden, dit slechts de facto opgemerkt, dus geen bezwaarlijkheden. Draag toch gerust een steentje bij 't brengt leven in de brouwerij. Soms brengt zo'n losgelaten steen een grote toeloop op de been en als men deelneemt aan 't gesprek, komt ieder Kringlid aan z'n trek.
- 186 5.10.1982 We draaien nu al twintig jaar, 't bleef niet onopgemerkt. 't Bestuur had daarom met elkaar "een draaiboek" uitgewerkt. Een opening door Van der Wiel, veel lofspraak tot z'n naasten, een boek-geschenk dat best beviel: een samenspel van Klaassen, met Van der Wiel en Arkesteijn, die nimmer zal verzaken, zijn "rustbewarend medicijn", een penning kwam ter sprake. Een pseudo-veiling voor de kas, een kijkdag voor een "heuse". Hoewel het nog zover niet was, maakt ieder reeds z'n keuze. Er werden hapjes uitgedeeld, een goed glas wijn geschonken en toen elkander "onverdeeld" gezondheid toegedronken. Zo'n blijde feestvergadering te zamen met genoden leeft lang in de herinnering en ons veel vreugd geboden.

- 187 2.11.1982 Er werd tevoor al van gerept
en niet aan doofman's oren,
daarom niet verder opgepept
de muren mochten 't horen.
De opkomst was weer formidabel
en d'opbrengst mooi en respectabel.
Zo leeft de Kring, 't hoeft niet verheeld
gedeeltelijk van "eigen teelt".
- 188 7.12.1982 Het werd een wetenswaardigheid, zo was geprogrammeerd
een kortdurende bezigheid, vakkundig gearneerd.
Dit meldde ons Heer Arkesteijn den tiende januari.
Als hij het zegt zal 't wel zo zijn, dan verder geen bombarie.
In alle ernst sprak Van der Wiel, op de hem eigen wijze,
maar dat deed elk rechtschape[n] ziel het haar te berge rijzen.
Dat Amsterdam, na-ijverig en met een ruim geweten,
in zestien twee en zeventig, het rampjaar ook geheten,
het slaan van munten aan zich trok, zij't in geringe mate
en ten behoeve van de VOC maar ook ten eigen bate.
't Is kennelijk toch misgegaan, er heeft iets aan geschort
een munt die twee jaar kon bestaan, dat is wel rijk'lijk kort.
Maar in de staart zat het venijn, die muntslag moest beroemd.
Er werd een ondoorgank'lijk plein naar deze munt genoemd.
- 189 4. 1.1983 Toen d'ons bekende Huizinga aan Delft de rug toekeerde,
wist hij nog op geen stukken na hoevelen hij dupeerde.
Zij zijn diep in verlegenheid die zijn vertrek bewenen
en het gezellig trefpunt kwijt, vanwaar hij is verdwenen.
't Werd ook aan Arkesteijn misdaan, een van zijn beste vrienden
die is naar 't stadsarchief gegaan, kon daar wellicht iets vinden.
Zowaar, hij vond een predikant wiens wandel viel te laken.
Met 't preken lichtte hij de hand, ging assignaten maken.
Zijn wangedrag kwam aan het licht, hij wilde zich verrijken.
't Verweer was niet zo waterdicht en hij moest ijlings wijken.
Delft is van alle markten thuis, doet in antiek veel zaken,
slaat olie, lijmt, kan een plavuis en soms ook dia's maken.
- 190 1. 2.1983 De Penningmeester doet verslag,
maar is nogal verslagen.
Hij komt niet rond met het bedrag,
maar wel om bijstand vragen.
Er was nogal geïnvesteerd,
daar was op aangedrongen.
Een boekwerk had de pot verteerd,
dus moest er bijgesprongen.
Er was dan wel een aardig gat,
maar 't bleef binnen de marge.
De leden gaven hun fiat,
verleenden hem decharge.
De Secretaris hield het kort,
dat deed de mens weer deugd.
Hij bracht een opgewekt rapport
en heeft de Kring verheugd.

Ten slott' een interessant verhaal, nu van Mevrouw De Kreuk,
't Was niet ge-à-romatiseerd en 't had geen kwade reuk.
De Scilly-munten lang vermist uit daar verspreide wrakken
door schatvervaarders opgevist, gekleed in duikerpakken.

- 191 1. 3.1983 Het muntgewicht stond op de rol,
Heer Houben presideerde.
Mij was het harte hiervan vol,
maar kon niet, dus mankeerde.
Die eerste maart naar zede en wet
moet ik "chez nous" herdenken,
een vijftigjarig tête à tête
waaraan 'k gehoor moest schenken.
- 192 12. 4.1983 Ik zwijg maar liever, 't zij vergund
men duide 't niet ten kwade.
Als gij het dus niet horen kunt,
het laat zich heus wel raden.
't Ging naar des Penningmeesters zin
en bracht de kas een zoet gewin.
- 193 3. 5.1983 De Heer Jacobi werd verwacht, hij kwam met een surprise,
't ging over 't werk van Wenckebach, ons zou de donatrice
de schenkster aan het KPK van wat zou blijven leven,
zonodig qualitate qua haar toelichtingen geven.
Geen stiptheidsactie, want dat kwaad
was toen nog niet in zwang,
maar daar de aanvang moest verlaat,
geraakt'k in 't gedrang.
Als wij voor een beslissing staan,
dan kan het soms gebeuren
dat wij de plank bezijden slaan, dat is dan te betreuren.
- 194 7. 6.1983 De laatste avond van 't seizoen, dus weer een repetitie,
de leden mogen zelf wat doen, dat is zo een traditie.
Bemoedigend, met veel elan, door Nico aangespoord,
kwam menig spreker van de Clan die avond aan het woord.
Heer Lingen, Breukel en Verhoef, een hele delegatie.
Ten slotte niet de laagste troef: een fotodemonstratie.
- 195 4.10.1983 Een nieuw seizoen, een nieuw geluid
't kwam van de Bloemendalen,
nog pas terug van "tussenuit" dat komen z'ons verhalen.
't Was een geslaagde hink-stap-sprong met opgetrokken knieën,
dus door de lucht totaan Hongkong,
naar 't land der dynastieën.
Daar trok men al maar filmend rond, niet malend om de centen
en stamp't ons China uit de grond met talloze fragmenten.
Heer Bloemendal had eerst gewaagd van boeken en van geld,
maar bij de film heeft, zeer geslaagd, zijn vrouw ons meer verteld.
en als er ergens in dat land die "muur" niet had gestaan,
dan was ze met ons hand in hand veel verder nog gegaan.
't Chinese Ching-tai-fuh-tow-fangs bood ons geen
moeilijkheden,
men vindt die vreemde restaurants toch ook in onze steden.

- 196 1.11.1983 Heer Arkesteijn stond op de bres en bleef niet in reserve, hij gaf ons al zo menig les, bekwaam en ook met verve. Een onuitputtelijke bron en aldoor variërend, gedraagt zich als een kameleon, bijzonder inspirerend. De tweede spreekbeurt was vacant, 't seizoen nog pas begonnen, geen enk'le zorg, 't lag voor de hand, daar werd wat op verzonnen. Hij denkt eerst na, zoals het moet, kijkt dan in zijn register, herinnert zich maar al te goed, ja als de dag van gister, dat Luther op de wereld kwam, vijfhonderd jaar geleden. Hij reformeert de boterham, voor goud en zilversmeden, voor drukkers van het Not-Schein-Geld, voorwaar een hele vracht, vierduizend stuks zo ruw geteld, dat werd door ons herdacht.
- 197 6.12.1983 De toeloop was fenomenaal: als uit de as herrezen, veel oud-bekenden in de zaal; Moneta zij geprezen. Er ging wel weer iets van de hand, maar dat komt niet in deze krant.
- 198 3. 1.1984 Van Gelder kwam, zag, overwon, wij hingen aan zijn lippen, men luisterde zo goed men kon, er mocht ons niets ontglippen. Aanvullend op zijn noodmuntboek, 'n bekende publicatie, kwam van een andere invalshoek een boeiende oratie. Het noodgeld dus weer in 't geding dat men soms emitteerde, wanneer bij een belegering 't normale geld ontbeerde. Het ging niet om de burgerij maar om de huursoldaten die aanspraak maakten op soldij in klinkende dukaten. En aangezien de Zilvervloot nog niet was uitgevaren en ook de Staat geen soulaas bood om 't leger te bedaren, werd aan de burgers opgelegd hun zilver af te staan, de zilversmeden aangezegd er noodgeld van te slaan. Van Gelder wees met woord en beeld op velerlei facetten die soms - en dat werd niet verheeld - een onderzoek beletten. Want waar zoveel verloren ging bij een verwoede strijd geraakte vaak de rekening met de notities kwijt. Desniettemin voldoende stof om zijn gehoor te boeien. Zo zal wellicht, dankzij de Prof., het interesse groeien.
- 199 7. 2.1984 Het oudste Griekse geld verteld door Dr Van der Vin. Voor elk die hier belang in stelt, heb ik bewondering. Sinds jaar en dag doorloop ik trouw een maandelijkse lijst, soms met Aphrodite's te schouw omschreven en geprijsd. De leden van het Pantheon die haalt men er wel uit, de letters na Bazileon daarvan versta'k geen fluit. Dit grootse thema maakt mij klein en als een kind verlegen. Om kort te gaan, op dit terrein kan ik mij niet bewegen. Nochtans uit de beklagdenbank met 't schaamrood om de oren mijn onuitsprekelijk dank voor wat hij ons liet horen.

En ook het jaarverslag was goed van onze Secretaris en 'k hoop maar dat wat Lingen doet, ook allemaal echt waar is.

Enfin hij werd gedechargeerd, behield zijn waardigheid, de kas werd degelijk beheerd, was onder goed beleid.

200 6. 3.1984

Het past ons in dit feest'lijk uur, dat daartoe doet verplichten

tot alle leden van 't bestuur een woord van dank te richten.

't Onttrekt zich aan de meerderheid van ons gewone lieden wat al moet worden voorbereid om ons 't vermaak te bieden.

Een Penningmeester keurig net met zorgelijke blikken, die bij een val van 't Kabinet op hoger ambt kon mikken.

Een Secretaris uit de kunst voor Hollywood verloren, staat bij ons allen in de gunst, dat mag hij rustig horen.

D'Assessor, hij verricht zijn taak als 't ware in het duister, maar observeert de gang der zaak,

hij zegt niet veel maar luistert.

De praesus ons een kapitein met veel verstand van zaken, wist soms achter zijn rookgordijn ons kost'lijk te vermaken.

Zijn numismatisch materiaal, perfect, wordt graag gelezen.

Kortom een wand'lend arsenaal en hogelijk geprezen.

't Zij ~~den~~ vergund om onze Kring nog lang te presideren en ons op de vergadering met raad te adviseren.

Zeer beknopte aantekeningen op rijm gesteld over wat er bij ons voorafging aan het ontstaan van de Republiek der voormalige Zeven Provinciën, dienend als gids bij de eerste stappen in het gebied van de Nederlandse Numismatiek (ongecorrigeerd)

Pakweg vijftig jaar voor Christus de Romeinen in ons land;
Slechts aan éne veldheer, Drusus, bood men nog wat tegenstand.
Dan zowat vier eeuwen later gaan de stammen aan de zwier,
Friezen en Kaninefaten, Marezaat en Batavier.
Al die volken te verkassen, hoe zou dat wel zijn gegaan?
In dit drassig land vol plassen waar geen richtingborden staan.

Franken zijn wij onder Clovis, later ook een Dagobert,
die wel niet van ons geloof is ook weer niet zo controvert.
Zevenhonderd vier en vijftig, Bonifacius, ongehoord!
die reeds na een kort verblijf, zich vlak bij Dokkum zag
vermoord.

Onder Keizer Karel de Grote gaan de zaken zeer gezwind.
Met de komst der Vikingboten komt er dan wat tegenwind.

Anderhalve eeuw verstrijken, door met aanpak en met durf
onze know-how te verrijken, maken w'onze eigen turf!
Maar we slaan nog niet aan 't hollen, want we doen het langzaam aan.
Dirk de Derde sticht de tolleren waar we later munt gaan slaan.
Onze molens moeten malen! daarom polders ingericht!
't Hollands Huis komt op de palen en er wordt veel werk verricht.

Men ontdekt ook nieuwe spelen en de Kruisvaart komt in zwang!
Toen klonk het uit duizend kelen tot de Turk: "Wij zijn niet bang".
't Graven-tijdperk aangebroken, Ada, Willem, Jan en Floor
nu wordt 't Nederlands gesproken en het tolrecht komt erdoor.
Als graaf Floris is gevallen door wat adellijk gespuis,
ook graaf Jan ons is ontvallen komt het Henegouwse Huis.

D'eerste graaf was Jan de Tweede, daarop volgt graaf Willem Drie
't werd een tijdperk zonder vrede, louter strijd en jaloezie.
Clauwaerts met hun Vlaamse streven, Leliaerts naar Franse leest;
voor de Zeeuwen was 't geen leven, het gevaar is daar het meest.
Eerder moest de Fransman boeten, zij betaalden het gelag
met hun rijk geschoeide voeten in de Gouden-Sporen-Slag.

Onder Willem Drie kwam vrede, dankzij 'n Franse admiraal
en aan hem danken wij mede onze Staten Generaal.
Dochter Margaretha echtte 'n man van keizerlijke stand
zijn Filippa liet hij hechten aan de troon van Engeland.
Dan gaat Willem Vier regeren, vechtersbaas van top tot teen.
Hij zou ieder mores leren, alles lukte naar het scheen.

Vocht in Pruisen en met Moren, zocht met Utrecht een geschil,
zijn beleid was "unvervroren", zette alles naar zijn wil.
Treurig is 't om te vermelden wat hij 't volk heeft aangedaan.
Later zou men 't hem vergelden en dat kwam hem duur te staan.
Op een krijgstoct naar de Friezen trof een pijlschot hem in
't hoofd.
Zo werd 't lánd van zijn gebied en het leven hém beroofd.

Margaretha werd een moeder, want gehuwd met Lodewijk,
toen van Beieren de behoeder, keizer van het Duitse Rijk,
gaf geboorte aan een jongen waarover men liever zweeg,
maar die na veel bokkesprongen 't land toch in z'n handen kreeg.
Willem Vijf, eerst zaakwaarnemer namens 't huis van Beiers Bloed
werd zelfstandig ondernemer als hij erft zijn moeders goed.

Na een jaar de W.A.O. in, want zijn zinnen werden krank.
Albrecht kruipt nu in zijn woning, ondervindt slechts stank
voor dank.
Bij de adel was 't aan 't gisten, ja bij vijand en vazal!
Hoekse en Kabeljauwse twisten, moord en doodslag overal.
Albrechts zoon kwam ten tonele, later werd hij Willem Zes.
Hij kon ook de "show" niet stelen, leerde hem menig levensles.

Jan van Arkel steeds strijdvaardig bood graaf Willem tegenstand;
beider vechtlust evenwaardig, zo bleef 't oorlog in dit land.
Willem Zes had slechts één dochter, werd Jacoba bij haar doop.
Vroeg bemind, want ieder mocht'r, meer dan eens was zij te koop.
Eerst getrouwd met van Touraine, weduwnrouw op vijftien jaar.
Vroeger klonk men zonder gêne vorstenkinderen aan elkaar.

Maar Jacoba, zij hertrouwde met haar neef, een hertog Jan;
't geen haar later weer berouwde en zij vond een andre man.
Het werd Humphrey Duke of Gloster, passend bij haar kan en kruik.
't huwelijk mocht wel van de koster, maar de Paus zette een fuik.
Eerst heeft zij verzet gegeven, dat werd bij verdrag beslecht,
't erfgoed kwam bij één der neven een Bourgondiër terecht.

D'eerste was Philips de Goede, 't ging hem goed en naar het vlees
erfde zoals te vermoeden, van zijn pa Jan Zonder Vrees.
Strooide gul met invitaties: pronk en praal was zijn devies.
Hij verdeeld' aan zijn relaties de orde van het Gulden Vlies.
Maar de goede Philips sterft, och!, Karel de Stoute aan de top.
Dadelijk valt van deze hertog z'n frappante bijnaam op.

Zeer actief maar ook eierzuchtig, trots en onverzadigbaar:
nam het leven minder luchtig, altijd stond de hakbijl klaar.
Menig list werd hem indachtig, want zijn invloed moest versterkt.
Groningen verzet zich krachtig, dat bleef niet onopgemerkt.
Eens de koningskroon te werven, Karels ware levensdoel,
zou broer David hem bederven, die bezet de bisschopsstoel.

Keizer Frederik III te paaien, daarvoor heeft hij veel gedaan.
Hem Maria aan te naaien voor zoon Maximiliaan.
Fortuna duidd' hem dit euvel en was nog niet op zijn hand;
pas toen Karel was gesneuveld kwam dit huwelijk tot stand.
Toen de echt reeds was voltrokken en de klepels moesten slaan,
luidt zij zelf de torenklokken, daardoor is iets misgegaan.

Nog maar vijf jaar zou zij leven, bij een jacht viel zij van 't paard,
maar de kinderen haar gegeven bleven voor een troon gespaard.
Flip de Schone nog onmondig, vader Max dus eerst regent
doch twaalf jaar is zo kortstondig op de eeuwigheid geënt.
Philipt trouwt met een Johanna en zijn zuster een Johan.
Hij een Spaanse signorita, Margareet met Don Juan.

Door een al te vroeg verscheiden werd de Spaanse troon vacant,
Philips liet zich niet verbeiden, 't werd een kolfje naar zijn hand.
Ook zijn telg werd oud en wijzer en ontving zijn doop te Gent;
werd een eerbiedwaardig keizer, ons als Karel V bekend.
Hij regeerde veertig jaren, deed toen afstand van de troon,
't zou een koning zorgen baren, Philips II zijn eigen zoon!

Wel vanaf Philips de Tweede laat men u de vrije loop,
heel veel stof is er vermeden, want er was veel meer te koop.
't werd slechts inleidend besproken, dus niets van de Republiek.
Nu wordt er een lans gebroken: pour le thème numismatique.
Mij was spoedig al gebleken da'k er weinig van verstond;
dat er naast de hage-preken nog een hage-munt bestond.

Allengs groeide 't interesse, 't vuurtje wakkerde maar aan.
Men verschafte mij adressen, waar 'k te rade maar moest gaan.
't Eerste handboek was van Schulman, regelmatig bijgewerkt,
maar de stof die hij ter hand nam bleef zeer koninklijk beperkt.
Toen ontdekte ik Verkade, die de Republiek beschreef,
Van der Chijs kwam soms van stade en wat verder overbleef.

't Werk de Nederlandse Munt, nu door Van Gelder saamgesteld,
werd een ware uitzichttoren over 't numismatisch veld.
Naast de munt was er de penning als historisch monument;
G. van Loon verdient d'erkenning voor 't geschreven document,
talloze bedrukte vellen, een groots werk dat moest beseft,
hiermee kon men het wel stellen wat ons eigen land betreft.

Maar wie eenmaal heeft gesnuffeld aan dat was des Keizers is,
is niet spoedig uitgeknuffeld; als bij een herrijzenis
gaat het bloed de aderen warmen, een begeerte is gewekt
om Moneta te omarmen, die je haastig tot zich trekt.
Van Van Gelder's uitkijktoren zag hij nobele rozen staan,
is als 't knaapje ooit te voren blozend erop afgegaan.

Nooit meer kan men onderdrukken wat Moneta heeft verricht:
sterke drang naar vreemde stukken, feilloos is het kwaad gesticht!